

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

II. Possessor malæ fidei ullo tempore non præscribit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

cum enim in ipsis etiam legibus Gentilium invenitur inhibendum, turpe est & Divini plenum animadversione iudicii, si locum in Ecclesia Dei futuræ successio- nis expectatio habeat, quam ipsi etiam Gentiles condemnare curarunt. *Cap. nulla. 2. de concess. prebend.*

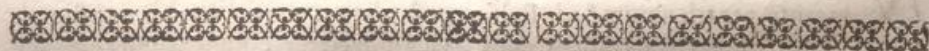
(E) Contra Regulam Prælati Maternum ad Professionem suscipit, cum sine consensu majoris partis Capituli Profes- sio recepta nulla sit; sit enim hic excep- tio à *Reg. jur. 37. in 6. Utile non debet per inutile vitari.* Nam consensus Præ- lati per dissentium Capituli, & consensus Capituli per solius Prælati vitatur dis- sentium.

(F) Non sufficit in electionibus habe- re plura vota respectu aliorum, qui pau- ciora habuerunt. *Cap. Ecclesia. 48. de elect.* Sed plura vota respectu totius Ca- pituli præsentis habere debet, ita, ut si sint viginti vocales, saltem undecim vota habeat. *Cap. Cumana. 5. de elect.*

Maternus primo modo nulliter electus est, sicut & si secundo modo electus fue- rit, dum Religionis, quam professus est, statuta aliud v. g. duas tertias requirunt, Porro in electionibus Regularium non attenditur, quam pars sit sanior, cum omnes bono zelo & ex consideratione meritorum ad electionem processisse præsumantur. *Arg. Clement. ex vi. §. de- mum. de V. S.*

(G) Quamquam appellantes ad futu- rum Concilium ipso facto excommuni- cati existant, Generalis tamen nominatim non denuntiatus, nec ab officio remo- tus valide Maternum confirmavit.

(H) Quia Regula de trienniali in fa- vorem possessoris beneficium aut digni- tatem titulo à jure approbato pacifice & sine contradictione possidentis inducta est, & invalido juri robur tribuit, licite se Maternus eâ pro manutenenda Præla- tura tueretur.

REGULA II.

Possessor malæ fidei ullo tempore non præscribit.

Quæres primo. Quid est præscriptio? *R.* Est acquisitio domini, seu ju- ris alieni, sive realis, sive personalis, per possessionis tempore à legibus definito continuationem peremptio, ex quo col- ligitur tria ad præscriptionem requiri: *1mo.* Possessionem ex titulo colorato, *R. D. Schnorrenberg in Reg. jur.*

qui ad dominium, si verè subesset, suf- ficeret transferendum. *2do.* Bonam fidem. *3^{io}.* Possessionis per totum tem- pus præscriptum continuationem.

Quæres secundo. Quis malæ fidei pos- sessor?

R. Cujus conscientia circa rei alienæ

E

pos-

possessionem læsa est, quia vel rem novit esse alienam, vel cum dubio, an aliena esset, nactus est possessionem.

Quæres tertio. Quis hujus Regulæ sensus?

Re. Dupliciter explicari potest. 1^{mus} sensus est: Possessor rei alienæ ejus præscriptionem non perficit, nisi toto tempore legibus aut Canonibus definito eam suam esse prudenter existimet. Exemplum est: Cajus 10. vel 20. annis prædium alienum cum colorato emptionis titulo possedit, si quâcunque temporis parte intra illud de- vel vicennium prædium sciverit esse alienum, interrupta, nec elapso decennio completa est præscriptio. *Cap. fin. de præscript.* Per hanc Regulam jus civile emendatur, quod bonam fidem solum in præscriptionis requirit exordio. *L. unic. C. de usucap.*

transform. Ratio est: quia generaliter omni constitutioni atque consuetudini est derogandum, quæ absque peccato mortali non potest observari. *Cit. cap. fin. de præscript.* Leges autem istæ civiles peccata nutriunt, dum sub spe lucri seu domini capiendo animant & excitant ad continuandam malæ fidei possessionem.

2^{dus} sensus est: Possessor malæ fidei rem malè possessam nullo tempore, nec ordinario, 10. vel 20. nec extraordinario, 30. 60. vel 100. annorum spatio, aut etiam immemoriali præscribit: cum nulla quantumcunque antiqua possessio malæ fidei juvet possessorem. *Cap. vigilant. 5. de præscript.* Sed possessio malæ fidei eò magis est peccaminosa & animabus periculosa, quandò longiori tempore est protracta. *Cap. fin. de consuetud.*

C A S U S.

Nicephorus, Episcopus Basileensis, vacante per triennium Sede Episcopali Genevensi pagos hæreticos duos ad hanc spectantes abjuratâ hæresi ad fidem Catholicam conversos jure præscriptionis suo univit Episcopatu. (A) Decimas quoque ad Zenodochium Genevense spectantes emit, cumque emptio ob præteritas juris solemnitates irrita declararetur, titulo præscriptionis feruari posse putabat. (B) Syndico Capitulari Laico in remunerationem obsequiorum villam Capituli in feudum dedit. (C) Post decennium Syndico mortuo filius ejus à Nicephoro Episcopo infeudatur, infeudationi resistit Capitu-

lum, re autem in longum protractâ, cum post aliquot annos iterum quaestio de villa moveretur, filius Syndici eam jam præscriptam esse respondit. (D) Cum Nicephorus Diœcesin suam visitare, quidam Pastores visitationem recipere, alii procuracionem solvere detrectarunt, eò quòd hoc in puncto contra Episcopum præscripsissent, dum ab immemoriali tempore visitati non fuerunt. (E) In eadem visitatione tres pagos, de quibus dubium erat, ad quam Diœcesin pertinerent, visitavit, sicque præscriptionis jure eos sibi plenè vindicare nititur. Opponit alterius Diœcesis Capitulum, Sedem Episcopalem vacare, ideòque præscriptionem

scriptionem non currere. (F) Cùmque minùs sibi fideret, à summo Pontifice pro studii in conversione Hæreticorum impensi remuneratione prædictos tres pagos Episcopatus suo incorporari impetravit. (G)

RESOLUTIO.

(A) **C**asus deciditur in *cap. 1. de præscript.* ubi statuitur, quòd si quis aliquem locum ad Catholicam unitatem converterit, si eum per triennium nemine repetente tenuerit, ulterius ab eo non sit repetendus, si tamen per ipsum triennium fuerit Episcopus, qui posset repetere, & tacuit: si autem non fuerit, non præjudicetur Matri Ecclesiæ, sed eum liceat, cùm locus acceperit Episcopum, ex ipso die intra triennium repetere.

(B) Zenodochia, & quævis loca pia pro pauperum sustentatione Episcopali autoritate instituta Episcopi subsunt ordinationi. Si igitur *Nicephorus* vacante Sede Genevensi decimas etiam absque consensu Capituli emit, contractus invalidus est, nec succedentis Episcopi taciturnitate præscriptionem tueri potest. *Cap. nihil prodest. 2. de præscript.*

(C) Capitulo non consentiente irrita est villæ in feudum concessio, cùm speciem alienationis non habeat, alienationes autem Episcopus Capitulo ignorante facere nequit. *Cap. 1. cap. tuamper. 8. cap. pastoralis. 9. de his que fiunt à Prælat. Sc.*

(D) In temporali quidem alienatione, quam facit Prælati, taciturnitas Capituli habetur pro consensu. *Cap. continebatur. 2. de his, que fiunt à Prælat. Sc.* Minimè verò in alienatione perpetua,

ideo ex hoc capite jus præscriptionis fundari non potest. Deinde obstat mala fides, cùm *Syndicus*, cui feudum ab initio sine consensu Capituli datum, hanc alienandi formam non tenere benè sciverit, aut facile scire potuerit, unde bonâ fide possidere nequivit. Tertio per Capituli oppositionem possessionis quietæ & pacificæ facta est interruptio, ideòque præscriptio non currit. *Cap. vigilanti. 5. cap. illud autem. 8. de præscript.*

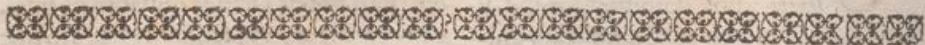
(E) Cùm subditus obedientiam contra Prælatum suum præscribere non valeat. *Cap. cum non. 12. de præscript.* Ideo contra visitationem, quæ est actus Superioritatis, jurisdictionis & disciplinæ Ecclesiasticæ, nullo modo præscribi potest. *Cap. cum ex officio. 16. de præscript.* Et nisi per speciale Sedis Apostolicæ privilegium à præstandis procurationibus ostenderit se immunes (etiãsi longissimo tempore procurationis obsequium non impenderit; cùm in talibus præscriptio sibi locum nequeat vindicare) ipsi ad procurationis sarcinam ordine debito subeundam tenentur. *Cap. accedentes. 11. de præscript.*

(F) Quamvis jus Episcopale in Ecclesiis etiam à non Episcopis per quadragenariam possessionem præscribi valeat, tempus tamen illud, quo Sedes Episcopalis vacavit, subduci debet, unde tam diu cessat præscriptio, quàm diu va-

cat Ecclesia. *Cap. auditis. 15. de præscript.*

(G) Qui titulum præscriptionis allegat, & postmodum privilegium impetrat, si consummata erat præscriptio, ejus juri renuntiâsse videtur, si nondum erat consummata, postimpetratum pri-

villegium bonam fidem amittit, & ideo secundum Canones non præscribit. *Cap. veniens. 19. de præscript.* Si igitur *Nicéphorus* controverlos pagos absque sub- & obreptione Diœcesi suæ Pontificio diplomate uniti impetravit, cessat omne jus & titulus præscriptionis.

REGULA III.

Sine possessione præscriptio non procedit.

Quæres primo. Quid est possessio?
 R. Est detentio rei, juris & animi adminiculo. Dicitur: *juris*: quia gaudens effectibus & fructibus possessionis ad rem possidendam juris impotens esse non debet, quemadmodum Laici jus decimarum aliâque jura spiritualia possidere nequeunt. Dicitur: *Animi adminiculo*: nempe intentione & animo rem ut suam habendi, hinc depositarius non est possessor, quia rem alienam custodiendi tantum tenet animo; commodatarius, usurarius, conductor, &c. non proprio, sed alieno nomine possident, & tantum animo re alienâ utendi.

Quæres secundo. Quotplex est possessio?

R. Alia propria, alia impropria est; propria corporalium, impropria incorporealium rerum est, ut beneficia, juris eligendi, venandi, servitutum possessio, quæ proinde quasi possideri dicuntur. Alia est naturalis, alia civilis. Na-

turalis est, cum quis naturaliter animo & corpore rem tenet, & eidem insitit; civilis est, cum quis rem animo detinet, ut si quis fundum animo & corpore adeptus peregrinè proficiscitur, nemine in fundo relicto, animo tamen sibi eundem detinendi.

Quæres tertio. Quis hujus Regulae sensus?

R. Præscriptio sicut non est, dum inchoatur, sic inchoata non procedit, nec perficitur, si possessio toto tempore ad præscriptionem de jure requisito non continuetur, sed quomodocumque amittatur: quia præscriptio in continuatione possessionis tempore & modo à legibus ac Canonibus constituto fundatur, ideo sicut deficiente aut sublato fundamento ædificium necessariò corruiat, ita quoque deficiente, ablata, amissa & interruptâ possessione inchoata aufertur, vel interrumpitur præscriptio?

Quæres quarto. Quot modis possessio interrumpitur?